

храбри тѣ, най храбрѣ. Отъ стари книги колко то зная, мога да кажа, че любовъта ся придружваше всякога и съ рицарско дѣло. Който не може храбро да защитява красотата, не заслужва също и нейната вдатна цѣна. На, сега му е врѣмето, бий ся за бащината си корона, защищавай своята собственостъ съ рицарский мечъ, и кога то изтеглишъ изъ кървави тѣ рѣки короната си, тогазъ е врѣме да живѣешъ княжески и да ся наричашъ царъ на любовъта.

Карлъ. *(на единъ отъ слугитѣ си, който влиза).*
Що е то?

Слуга. Чиновници пратени, отъ Орлеанъ желаятъ да влѣзатъ.

Карлъ. Свободно, *(слугата излиза).* Тѣ безъ друго са дошле за помощъ, но какво да правя, кога то съмъ азъ самъ безпомощенъ.

ЯВЛЕНИЕ ТРЕТЮ.

Трима чиновници и Първи тѣ.

Карлъ. Здравейте, добрѣ дошле, прѣданни мои Орлеански граждане! Кажете какъ е съ великий Орлеанъ, продължава ли да противостои на неприятеля?

Чиновникъ. Не господарю, голѣмо е притѣснение о, голѣма е нуждата, чясъ по скоро очакваме рапорение то на града!

Вънкашни тѣ стѣни ся развалиха, и неприятель въ печели съ всяка една бура, нова земя. Бранителитѣ на крѣпостъта са вече жертва, и малцина ся, които ся възвръщатъ въ бащино то си огнище, при ова ся появи гладъ ужасенъ, който мори население о. Затова водителъ тѣ на войска та благородний графъ ехипиръ заключи миръ, на който срокъ тѣ му е дванадесетъ дена; и ако прѣзъ това врѣме, ваше височество, не изпратите помощъ значителна, за да ни избави, угубени сме.

(Дюноа, показва движение на ядъ.)